

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Abdiae Babyloniae Primi Episcopi Ab Apostolis Constitviti,
de historia certaminis Apostolici, libri decem**

Abdias <Babylonius>

Coloniae, 1576

VD16 B 5299

Historia Divi Marci Euangelistæ, ex vetustissimo codice descripta, incerto
authore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45288

runt, Matthias autem petijt illos duos lapides consepeliri sibi, in testimonium illis. Et lapidatus ab illis, securi quoque Romano more percutitur, vt quasi præsi di Romanæ maiestatis in hoc aliquid deferretur. Tunc extensis ad cælum manibus, reddidit spiritum, die vj. Kalendarum Martiarum. Et accedentes viri ex discipulis eius, sepelirunt eum: quorum nomina sunt hæc: Lachis, Kaph, Himna, Heimhda, Samuel, Simon, Naamen, Ioseph, Ismahel, Simeon, Ioannes. Quique Ioannes gratia Dei destitutus apostatauit, cæteris permanentibus in fide Domini nostri Iesu Christi, cui est honor & gloria cū æterno patre & sancto Spiritu, per omnia sæcula sæculorum, Amen.

*Martyrius
Apostol.*

*Sepultura
B. Matth.*

*Apostatatio
discipuli,*

HISTORIA DIVI MARCI
Euangelistæ, ex vetustissimo codice descripta, incerto
authore.

Er idem tempus, quo dispersi erant Apostoli toto orbe terrarum, contigit beatissimum Marcum ad Aegypti regionem diuina voluntate pertingere, vnde eum Euangelistam Sancti

*Dispersio
Apostolorum.*

*B Marcus in
Aegyptum
abiit.*

*Euangelium
Apostoli
quomodo
probatum.*

*Christus ad
uentu suo I
dola & iē-
pla destru-
xit.*

*Pentapoli
prædicationē
incipit.*

Canones Catholici & Apostolici de-
creuerunt. Propter quod primus in to-
ta Aegypti regione, in Lybia, Marma-
rica, & Ammonica & Pentapoli præ-
dicauerat Euangelium, & aduentum
Dñi nostri Iesu Christi. Erant enim
cuncti qui in his terris habitabant, in-
circumcisi, & idolis seruentes, & de-
lubra & simulachra domestica fabri-
cabant: exercitationes quin etiam ne-
fandissimas habebant: ac maleficia,
omnisque cōtraria virtus apud eos vi-
gebat, quam Dominus noster Iesus
Christus aduentu suo disperdidit at-
que destruxit. Cū ergo venerabilis
Euangelista Marcus Cyrenen, quæ est
apud Pentapolim, peruenisset, erant
enim illic secundū genus eiusdē reli-
gionis indigenæ, his Apostolus faciēs
exordiū diuini sermonis, infirmos sa-
nabat, leprosos mundabat, spiritus
mutos nequissimos per gratiam Chri-
sti solo sermone curabat: plurimi per
eum in Dominū nostrum Iesum Chri-
stum crediderunt, & destruentes idola
sua, lucosque succidentes, baptizati
sunt in nomine patris & filij & Spiri-
tus sancti. Dein etiam reuelatur ei per
Spiritū sanctū, vt ad sanū Alexandriae
per-

pergeret, & sereret ibi bonum semē
 diuini sermonis. Igitur beatissimus
 Euangelista Marcus, velut athleta for-
 tis, simul ad certamen prompta men-
 te gradiebatur. Itaq; fratribus ait: Do-
 minus meus locutus est mihi, vt Ale-
 xandriam proficiscar. Qui profecuti
 sunt eum vsque ad nauim: & mandu-
 cantes panē cum eo, dimiserunt eum,
 dicētes: Dominus Iesus Christus pro-
 sperum faciat iter tuum. Venerabilis
 ergo Marcus Alexandriam die secun-
 do peruenit. Egressusque de nauicula,
 venit ad locum quendam. Et mox vt
 ingressus ciuitatē, calceamentum eius
 disruptum est. Et beatus apostolus
 intelligens illud, ait: Verē iter meum
 expeditum est. Quendam autem con-
 spiciens qui suere veterā solitus est,
 ipsi calceamentum tradidit corrigan-
 dum. Qui cūm faceret, sinistram ma-
 num suam fortiter vulnerauit, & ex-
 clamauit, Vnus Dominus. Beatus au-
 tem Marcus audiens, quod dixerat,
 vnus Dominus: ait intra semetipsum
 gaudens, Prosperum fecit Dominus
 iter meum. Et expuens in terrā, vnxit
 manum viri, dicens: In nomine Iesu
 Christi filij Dei. Et confestim sanata

*Alexandri-
 am petit diui-
 no spiritu.*

*Calceamen-
 ti disruptio.*

*Miracula
 illic.*

est manus eius. Sutor autem veterum
considerans tantam viri potentiam,
& efficaciam verbi eius, vitæq; conti-
nentiam, dixit ei : Obsecro te homo
Dei, vt venias, & declines in domum
serui tui, & comedas panem : quia fe-
cisti hodie misericordiam mecum.

Beatus autem Marcus laetus effectus
ait: Dominus det tibi panem vitæ de
cælo. Homo itaque coëgit Aposto-
lum, & introduxit eum in domum
suam, gaudens. Ingressusque sanctus
Marcus, ait : Benedictio Domini hic
omnibus sit: oremus fratres, & oraue-
runt simul. Cumq; gratularentur, ait
homo: Interrogo te, vnde es, vel vnde
fermo iste fortis in te? Respondit ei B.
Marcus: Ego seruus sum Domini Ie-
su Christi, filij Dei viui. Dixit autem
homo ille: Vellē videre eū. Respondit
B. Marcus: Ego tibi eum demonstro. Et
cœpit initiū facere euāgelij Iesu Chri-
sti, & ostendere ei quæ à prophetis de
eo fuerant prædicta. Dixit autem ho-
mo ille : Ego scripturas, quas tu dicis
nunquam prorsus audiui : sed Iliada
& Odyssæam, quibus Aegyptiorum fi-
lij pro sapientiæ studijs imbuuntur. *
Tunc cœpit B. Marcus Euangelizare ei
Domi,

*Vana homi-
num exer-
citatio si in
illis cōsues-
camus.*

Dominum Iesum Christum, declarans quòd sapientia mundi huius stultitia sit apud Dominum. Credidit autē homo ille in Dominum, docente B. Marco, & signa atque prodigia faciente. Et baptizatus est ipse, totaque domus eius, & magna multitudo loci illius. Vocabatur autē ille Anizanus. Cum que plurimi facti essent credentes in Domino, audiētes viri ciuitatis, quòd Galilæus quidam ibi venerit, qui eorum sacrificia destrueret, & prohiberet cærimonias eorum, quærebant interficere eum, poneates ei multas insidias. B. autem Marcus agnoscens eorum consilia, Anizanum ibidem ordinauit Episcopum, & tres presbyteros: id est, Melium, Sabinum, & Cerdonem: & septem Diaconos, & alios vndecim ad ecclesiasticum ministerium pertinentes. Et Pentapolim pergit, commoraturque ibi dein duobus annis, confortans fratres, qui illic antè crediderant. Et ordinans Episcopos per regiones illas, & clericos, iterum Alexandriam venit, & reperit fratres multiplicatos in gratia & in fide Domini, ecclesiamque constructam ab eis in loco qui vocatur Buculus, id est

*Anizanus
vocatur ad
fidem predi-
catione A-
postol.*

*Anizanus
ordinatus
ibidem Epi-
scopus.
Tres presby-
teri & se-
ptem Diaco-
ni creantur.*

est

*De lætitia
profectu fi-
dei.*

est Bubulci, iuxta mare sub rupibus.
Et lætatus est iustus valde, positisque
& Christiani multiplicarentur, irri-
dentes simulachra, subsannantesque
Gentiles: cognouerunt ibidem profa-
ni aduenisse Sanctum, & repleti sunt
luore propter miracula, quæ eum fa-
cere compererant. Infirmos enim sana-
bat, prædicabat surdis, cæcis visum
cõdonabat. Et quærebant eum adprehen-
dere, nec poterant inuenire: fremen-
bantque detribus suis, in spectaculis ido-
lorum suorum, & in festis comessã-
tionibus suis clamabant, Magna vis
huius magi. Factum est autem, ut beatif-
sima festiuitas nostra Paschalis, id est
Dominicus dies sanctus occurreret
vicesimo die mēsis Pharmuthi, quod
est VII. Kal. Maij. quo tempore eorū
Serapaica agebatur celebritas. Hac
igitur oportunitate adiuti, insidiato-
res protinus dirigunt: qui reppererunt
eum orationis oblationē diuinæ Ma-
iestati sacratissimam celebrãtem. Tol-
lentes verò eum, miserunt funem in collo
eius, & trahentes dicebant: Trahamus
Bubalū ad loca buculi, S, aut Marcus
cūm

*Dies domi-
nicus deputa-
tur insidijs.*

*Fune incol-
lum iniecto
trahitur ad
templum.*

cū traheretur, gratias referebat saluatori Christo, dicens: Gratias tibi ago Domine mi Iesu Christe, quia dignus habitus sum hæc pro nomine tuo pati, erantque carnes eius defluentes in terra, & saxa inficiebantur sanguine eius. Cumque vespera facta esset, miserunt eum in carcerem, vsque dum pertractarent, quali eum morte disperderēt. Circa mediam verò noctem clausis ostijs, & custodibus ante fores dormientibus, ecce terræ motus factus est magnus. Angelus autem Domini descendit de cælo, qui tetigit eum, dicens: Famule Dei Marce, & princeps propagatorum sanctissimorum per Aegyptum decretorum, ecce nomen tuum in libro vitæ cælestis adscriptum est, & memoriale tuum non derelinquetur in sæculum: socius enim factus es supernæ virtutis. nam in cælis spiritum tuum colligent: in te requies non peribit. Hunc enim finem beatissimus Marcus inspiciens, manus ad cælum extendens, dixit. Gratias tibi ago Domine Iesu Christe, quia non me dereliquisti, sed connumerasti cum sanctis tuis. Obsecro Domine Iesu Christe, suscipe in pace animam meam, & ne

me

me patiaris à gratia tua separari. Hæc cum dixisset, venit ad eum Dominus Iesus Christus in habitu quo fuerat cum discipulis suis, & qua forma antequam pateretur, & ait ei : Pax tibi Marce Euangelista. Et ille respondit: Dñe mi Iesu Christe, & abiit. Mane autē factō conuenit multitudo ciuitatis & eiciētes eū de custodia, miserūt iterum funem in collo eius, & trahebāt eum, dicentes : Trahite bubalum ad loca buculi. Sanctus autem Marcus cum traheretur : gratias agebat Domino Iesu Christo, dicens : In manus tuas commendo spiritum meum, & hoc dicens beatissimus Marcus tradidit spiritum. Immanis autē multitudo gentilium ignem succendētes, in loco qui vocatur ad angelos, voluerūt reliquias sanctas comburere. Tunc providentia Dei Saluatoris Domini Iesu Christi, valida tempesta exorta est, & procella venti facta est vehemens: sol quoq; subtraxit suos radios, & tonitrua fuerūt graua: imberque plurimus à mane vsq; ad vesperū, ita vt habitacula multorū corruerent & plurimi morerentur. Metuentes itaque custodes, dimiserūt sanctū corpus, & fugerunt

*Insultatio
carnificum.*

*Obdormit in
Christo A.
post.*

*Miracula S.
Marci subse
cuta.*

gerunt. Alij verò deridentes: dixerunt: Beatissimus Serapis noster in sua hodie festiuitate, hunc virū voluit inuisere. Tunc religiosi viri venientes, iusti corpus collegerunt, & detulerunt, vbi orationes sollicitè erant Domino sine cessatione celebrantes. Fuit autem forma B. Marci huiusmodi: Longo naso, subducto supercilio, pulcher oculis recaluaster, proluxa barba, velox, habitudinis optimæ, ætatis mediæ, cano aspersus, affectione continuus, gratia Dei plenus. Factis igitur orationibus sepelierūt eū, sicut ciuitatis consuetudo poscebat: & posuerunt eum in loco lapidis excisi, cum gloria venerantes memoriā eius, cum sobrietate, & precibus gratulantes quòd primus viuum & preciosissimum metuit Alexandriae thronum. Repositus est autē in parte orientali, dormiuitque beatissimus euangelista, primus Domini nostri Iesu Christi martyr apud Alexandriam Aegypti, die quæ est apud Romanos VII. Kalend. Maij. iuxta Hebræos autem octauo decimo, imperante Caio: regnante Domino nostro Iesu Christo, cui est honor & gloria in sæcula sæculorum, Amen.

*Sepultura
sancti viri.*

*Describitur
corporis fi-
gura & sym-
metria.*

*Loci cōsuetudo obserua-
tur in sepul-
tura.*

BEATIS